

OBVESTILO O DENARNI KAZNI

15. člen

Predsednik Komisije Državnega zbora za volitve, imenovanja in administrativne zadeve na podlagi obvestil o neopravičeni odsotnosti poslanca s seje, obvesti poslanca o ustreznem znižanju njegove plače in drugih osebnih prejemkov.

PRAVICA POSLANCA DO UGOVORA

16. člen

Zoper obvestilo predsednika Komisije Državnega zbora za volitve, imenovanja in administrativne zadeve ima poslanec pravico ugovora. Pisni ugovor pošlje poslanec Komisiji Državnega zbora za volitve, imenovanja in administrativne zadeve v 8 dneh po prejemu obvestila.

UGOVOR ZADRŽI IZVRŠITEV UKREPA

17. člen

O ugovoru odloči Komisija Državnega zbora za volitve, imenovanja in administrativne zadeve na seji.

Odločitev sprejme s sklepom, s katerim ugovoru ugotovi in ukrep spremeni ali preklicuje, ali pa ugovor zavrne in potrdi veljavnost ukrepa o znižanju plače in drugih osebnih prejemkov.

Komisija Državnega zbora za volitve, imenovanja in administrativne zadeve poslanca, ki je vložil ugovor, pisno seznanj s sprejeto odločitvijo.

PREHODNI DOLOČBI

18. člen

Prečiščeno besedilo kriterijev za določanje višine denarnih kazni temelji na kriterijih za določanje višine denarnih kazni, ki jih je sprejela Komisija Državnega zbora za volitve, imenovanja in administrativne zadeve na 55. seji, dne 23. 9. 1993 (Uradni list RS, št. 56/93) ter spremembah in dopolnitvah kriterijev za določanje višine denarnih kazni, ki jih je Komisija Državnega zbora za volitve, imenovanja in administrativne zadeve sprejela na 187. seji dne 27. junija 1996 in začno veljati naslednji dan po tem, ko jih sprejme Komisija Državnega zbora za volitve, imenovanja in administrativne zadeve, uporabljajo pa se od dneva uveljavitve sprememb in dopolnitev poslovnika Državnega zbora, t.j. od 14. junija 1996.

19. člen

Z dnem sprejema teh kriterijev za določanje višine denarnih kazni (Obr. KVIAZ št. 4) prenehajo veljati kriteriji za določitev višine denarnih kazni, ki jih je komisija državnega zbora za volitve, imenovanja in administrativne zadeve sprejela na 15. seji dne 11. 2. 1993.

Št. 102-02/90-31

Ljubljana, dne 27. junija 1996.

Predsednik
Komisije Državnega
zbora za volitve, imenovanja
in administrativne zadeve
Peter Petrovič, dipl. inž. l. r.

VLADA

2291.

Na podlagi prvega odstavka 27. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93 in 1/96) in 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93 in 23/96) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda iz virov onesnaževanja

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(namen)

Ta uredba določa za vire onesnaževanja, iz katerih se odvaja odpadna voda:

– mejne vrednosti emisije snovi v tekoče površinske vode in v obalno morje (v nadaljnjem besedilu: vode) ali v kanalizacijo,

– mejne vrednosti emisije toplote v tekoče površinske vode,

– vrednotenje emisije snovi in toplote,
– prepovedi in druge ukrepe zmanjševanja emisije v vode in tla v zvezi z odvajanjem odpadnih vod.

S to uredbo se ne ureja emisije radioaktivnih snovi pri odvajanju odpadnih vod iz virov onesnaževanja.

2. člen

(pojmi)

Pojmi imajo po tej uredbi naslednji pomen:

1. Vir onesnaževanja je objekt ali naprava, kjer nastaja in se odvaja odpadna voda v kanalizacijo ali neposredno v vode in ima enega ali več iztokov za odvajanje odpadnih vod.

Vir onesnaževanja je tudi več objektov ali naprav skupaj, če:

– se v njih izvaja ista dejavnost in imajo skupen iztok za odvajanje odpadnih vod v kanalizacijo ali neposredno v vode ali

– se v njih izvajajo različne dejavnosti, vendar imajo isto industrijsko čistilno napravo za tehnološke odpadne vode, iz katere se odvaja očiščena odpadna voda v kanalizacijo ali neposredno v vode.

1.1. Naprava je posamezen stroj oziroma celota funkcionalno povezanih strojev ali orodij v sklenjenem tehnološkem procesu in je osnovna proizvodna enota.

1.2. Objekt je gradbeni objekt, določen s predpisi o graditvi.

2. Obstoječi vir onesnaževanja je vir onesnaževanja, ki je bil zgrajen ali je obratoval na dan uveljavitve te uredbe, in vir onesnaževanja, za katerega je bilo pred uveljavitvijo te uredbe pridobljeno gradbeno dovoljenje.

3. Rekonstrukcija vira onesnaževanja ali čistilne naprave je vsak poseg v vir onesnaževanja ali čistilno napravo, ki bistveno spremeni glavne tehnične značilnosti ali zmogljivosti vira ali čistilne naprave in ima za posledico spremembo količine ali sestave odpadnih vod na iztoku vira ali čistilne naprave.

4. Čistilna naprava je naprava za obdelavo odpadne vode, ki zmanjšuje ali odpravlja njeno onesnaženost.

4.1. Komunalna čistilna naprava je čistilna naprava za komunalno odpadno vodo ali za mešanico komunalne in padavinske odpadne vode.

4.2. Industrijska čistilna naprava je čistilna naprava za tehnološko odpadno vodo enega ali več virov onesnaževanja, v katerih se izvaja ista ali več različnih dejavnosti. Če se tehnološka odpadna voda odvaja v kanalizacijo, je industrijska čistilna naprava namenjena predčiščenju tehnološke odpadne vode.

4.3. Skupna čistilna naprava je čistilna naprava za mešanico komunalne ali padavinske odpadne vode ali obeh s tehnološko odpadno vodo, pri kateri delež obremenitve čistilne naprave, ki jo povzroča tehnološka odpadna voda enega ali več istovrstnih virov onesnaževanja, presega 40%, merjeno s KPK.

5. Tekoča površinska voda (v nadaljnjem besedilu: vodotok) je vsaka stalno ali občasno tekoča površinska voda, ki izvira iz naravnih virov in teče v naravnih strugah ali umetno narejenih poglobitvah, in zajezena površinska voda, v kateri pride zaradi vodne zapore, hidroelektrarne ali jezua do upočasnitve vodnega toka, vendar zadrževalni čas vode zaradi zajezitve ni daljši od pet dni.

Zadrževalni čas iz prejšnjega odstavka je razmerje med prostornino zajezene vode in letnim srednjim nizkim pretokom zajezene površinske vode.

6. Podzemne vode so vode, ki so pod površino tal in so v geološki plasti kamnine, ki je sposobna zbirati večje količine vode.

7. Neposredno odvajanje odpadnih vod v podzemne vode je odvajanje odpadnih vod v podzemne vode brez precejanja skozi zemljinu ali kamnine, ki so pod površino tal.

8. Srednji nizki pretok vodotoka je aritmetično povprečje najnižjih letnih vrednosti pretoka vodotoka v daljšem opazovalnem obdobju. Srednji nizki pretok se izraža v l/s in se izračuna po enačbi:

$$sQ_{np} = \sum_{i=1}^n Q_{npi} / N$$

kjer je sQ_{np} srednji nizki pretok, Q_{npi} najmanjši pretok v i -tem koledarskem letu in N število let v opazovalnem obdobju, ki je običajno 30.

9. Odpadna voda je voda, ki se po uporabi ali kot posledica padavin onesnažena odvaja v vode neposredno ali po kanalizaciji. Odpadna voda je lahko komunalna odpadna voda, tehnološka odpadna voda ali padavinska odpadna voda.

9.1. Komunalna odpadna voda je voda, ki nastaja v bivalnem okolju gospodinjstev zaradi uporabe vode v sanitarnih prostorih, pri kuhanju, pranju in drugih gospodinjstevskih opravilih. Komunalna odpadna voda je tudi voda, ki nastaja v objektih v javni rabi, v proizvodnih in storitvenih dejavnostih, če je po nastanku in sestavi podobna vodi po uporabi v gospodinjstvih.

Komunalna odpadna voda je tudi tehnološka odpadna voda, katere povprečni dnevni pretok ne presega 15 m³/dan in letna količina ne presega 4000 m³, hkrati pa obremenjevanje vode ne presega 50 PE in letna količina nobene od nevarnih snovi ne presega količine za nevarne snovi, določene v prilogi 2, ki je sestavni del te uredbe.

9.2. Tehnološka odpadna voda je voda, ki nastaja predvsem po uporabi v industriji, obrtni ali obrti podobni, gospodarski ali kmetijski dejavnosti in po nastanku ni podobna komunalni odpadni vodi. Za tehnološko odpadno vodo se šteje tudi zmes tehnološke odpadne vode s komunalno ali padavinsko odpadno vodo ali z obema, če se pomešane vode po skupnem iztoku odvajajo v kanalizacijo ali neposredno v vode.

Tehnološka odpadna voda so tudi hladilne vode in tekočine, ki se zbirajo in odteka iz objektov in naprav za predelavo, skladiščenje ali odlaganje odpadkov.

9.3. Padavinska odpadna voda je voda, ki kot posledica meteorskih padavin odteka iz utrjenih, tlakovanih ali z drugim materialom prekritih površin neposredno ali po kanalizaciji v vode ali v tla.

10. Nevarne snovi v odpadni vodi (v nadaljnjem besedilu: nevarne snovi) so snovi ali skupine snovi, ki so zaradi svoje strupenosti, obstojnosti oziroma težke razgradljivosti in sposobnosti, da se kopičijo v okolju, določene za nevarne snovi.

11. Kanalizacija so javni objekti in naprave za zbiranje, odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode.

12. Razredčevanje je združevanje dveh ali več vrst odpadnih vod ali združevanje odpadnih vod z drugimi vodami pred iztokom z namenom, da bi z mešanjem voda dosegli zmanjšanje koncentracije snovi ali emisijskega deleža oddane toplote v odpadnih vodah.

13. Emisija snovi v kanalizacijo ali neposredno v vode (v nadaljnjem besedilu: emisija snovi) je izpuščanje snovi z odvajanjem odpadne vode iz posameznega vira onesnaževanja in se izraža s parametri onesnaženosti odpadne vode, količino snovi v odpadni vodi, emisijskim faktorjem obremenjevanja z odvajanjem odpadne vode in učinkom čiščenja odpadne vode.

13.1. Parameter onesnaženosti odpadne vode (v nadaljnjem besedilu: parameter odpadne vode) je po predpisanem merilnem postopku izmerjena temperatura, pH-vrednost, obarvanost, strupenost, koncentracija snovi ali podobna lastnost odpadne vode.

13.2. Količina snovi v odpadni vodi (v nadaljnjem besedilu: količina snovi) je masa z odvajanjem odpadnih vod izpuščenih snovi v določenem obdobju.

13.3. Emisijski faktor obremenjevanja z odvajanjem odpadne vode (v nadaljnjem besedilu: emisijski faktor) je razmerje med količino snovi v odpadni vodi in maso izdelka ali surovine.

13.4. Učinek čiščenja čistilne naprave je razmerje med količino snovi, izločene pri obdelavi odpadne vode, in količino te snovi v odpadni vodi pred čiščenjem na čistilni napravi in se izraža v odstotkih.

14. Emisija toplote v vode (v nadaljnjem besedilu: emisija toplote) je oddajanje toplote z odvajanjem odpadne vode iz posameznega vira onesnaževanja neposredno v vodotoke in se izraža kot emisijski delež oddane toplote.

14.1. Emisijski delež oddane toplote je razmerje med toploto, ki jo z odvajanjem odpadne vode oddaja vir onesnaževanja neposredno v tekoče površinske vode, in toploto, ki je potrebna, da bi se voda v vodotoku na mestu iztoka odpadne vode, popolnoma premešana z odpadno vodo, segrela za 3 K nad svojo naravno temperaturo. Emisijski delež oddane toplote se izračuna za srednji nizki pretok vodotoka.

15. Mejna vrednost emisije snovi ali toplote (v nadaljnjem besedilu: mejna vrednost) je vrednost, na podlagi katere se določa čezmerna obremenitev pri izpuščanju snovi ali oddajanju toplote v kanalizacijo ali neposredno v vode z odvajanjem odpadne vode in se izraža kot:

- mejna vrednost parametra odpadne vode,
- mejna vrednost letne količine nevarnih snovi,
- mejni emisijski faktor,
- mejna vrednost učinka čiščenja odpadne vode,
- mejni emisijski delež oddane toplote.

16. Prve meritve so meritve emisije snovi ali toplote, ki se izvedejo po prvem zagonu novega vira onesnaževanja ali nove čistilne naprave ali po njuni rekonstrukciji.

17. Obratovalni monitoring odpadnih vod je skladno s predpisom o obratovalnem monitoringu vzorčenje odpadne

vode po vnaprej določenem programu, merjenje in vrednotenje parametrov odpadne vode med uporabo ali obratovanjem vira onesnaževanja ali čistilne naprave.

17.1. Občasne meritve so meritve emisije snovi in toplote v okviru obratovalnega monitoringa, ki se izvajajo med uporabo ali obratovanjem vira onesnaževanja ali čistilne naprave v predpisanih časovnih presledkih.

17.2. Trajne meritve so meritve emisije snovi in toplote v okviru obratovalnega monitoringa, ki se izvajajo med uporabo ali obratovanjem vira onesnaževanja ali čistilne naprave ves čas brez prekinitve.

18. Populacijski ekvivalent (v nadaljnjem besedilu: PE) je enota za obremenjevanje vode, ki ustreza onesnaženju, ki ga povzroči en prebivalec na dan. 1 PE je enak 60 g BPK₅/dan.

3. člen (uporaba)

Določbe te uredbe se uporabljajo za vse vire onesnaževanja in za komunalne, industrijske in skupne čistilne naprave, če za posamezno vrsto virov onesnaževanja ali čistilnih naprav ali za posamezno emitirano snov poseben predpis mejnih vrednosti ali drugih posameznih vprašanj ne ureja drugače.

4. člen (izjeme)

Določbe te uredbe ne veljajo za:

- odpadno vodo, ki nastaja v kmetijstvu in se uporablja samo v kmetijstvu na kmetijskih površinah,
- odpadno vodo, ki nastaja v vodnem prostoru pri odkopu naplavljenega rečnega gramoza in se uporablja samo za pranje gramoza,
- odpadno vodo, ki nastaja v zvezi z varstvom pred naravnimi in drugimi nesrečami,
- padavinsko odpadno vodo, ki vsebuje le snovi iz ozračja, in padavinsko vodo, ki odteka s strešnih površin objektov in se odvaja neposredno v vode ali v tla,
- padavinsko odpadno vodo, ki odteka z železniških prog ali s površin neobratujočih in skladno s predpisi prekritih odlagališč odpadkov ali jalovine, ki je nastala pri izkoriščanju rud,
- podzemno vodo, ki se pojavlja ob vrtnanju vrtnin.

II. MEJNE VREDNOSTI

5. člen

(mejne vrednosti parametrov odpadne vode)

Mejne vrednosti parametrov odpadne vode za odvajanje neposredno v vode in v kanalizacijo so določene v prilogi 1, ki je sestavni del te uredbe.

Mejna vrednost koncentracije nitratnega dušika in sulfatov se za neposredno odvajanje odpadne vode v vodotok določi po enačbi:

$$MVK = 0,3 * MVK_{ir} * Q_v / Q$$

kjer je:

MVK – mejna vrednost koncentracije nitratnega dušika oziroma sulfatov za odvajanje odpadne vode neposredno v vode, izražena v mg/l,

MVK_{ir} – mejna vrednost koncentracije nitratnega dušika ali sulfatov za površinsko vodo prvega kakovostnega razreda, ki je za nitratni dušik 5 mg/l oziroma za sulfate 150 mg/l,

Q_v – srednji nizki pretok vodotoka, izražen v l/s in

Q – največji 6-urni povprečni pretok odpadne vode, ki se odvaja v vodotok pri polni obremenitvi vira onesnaževanja, izražen v l/s.

Pri neposrednem odvajanju odpadne vode v vodotok ne glede na izračunano vrednost iz prejšnjega odstavka koncentracija nitratnega dušika ne sme presegati vrednosti 30 mg/l in koncentracija sulfatov ne sme presegati vrednosti 1000 mg/l.

6. člen

(mejni emisijski delež oddane toplote)

Mejni emisijski delež oddane toplote za neposredno odvajanje odpadne vode iz virov onesnaževanja v mešane in cipridne tekoče površinske vode je 0,8, za neposredno odvajanje odpadne vode v salmonidne tekoče površinske vode pa 0,6.

7. člen

(mejne vrednosti letnih količin nevarnih snovi)

Za nove vire onesnaževanja in za vire onesnaževanja v rekonstrukciji veljajo mejne vrednosti letnih količin nevarnih snovi za odpadne vode, ki se odvajajo neposredno v vodotoke in pri katerih je razmerje med srednjim nizkim pretokom vodotoka in največjim 6-urnim povprečnim pretokom odpadne vode enako ali manjše od 20.

Mejna vrednost letne količine nevarne snovi se določi po enačbi:

$$MK = 31,5 * (0,3 * MVK_{ir} * Q_v)$$

kjer je:

MK – mejna vrednost letne količine nevarne snovi, izražena v kg/leto,

MVK_{ir} – mejna vrednost koncentracije nevarne snovi za površinsko vodo prvega kakovostnega razreda (imisijska mejna vrednost), izražena v mg/l,

Q_v – srednji nizki pretok vodotoka, izražen v l/s.

Mejne vrednosti za letne količine nevarnih snovi veljajo za skupno količino v vode izpuščenih nevarnih snovi iz vseh iztokov vira onesnaževanja in se določajo samo za tiste nevarne snovi, ki so za posamezen vir onesnaževanja vključene v program meritev obratovalnega monitoringa.

8. člen

(mejne vrednosti parametrov za mešanico odpadnih vod)

Mejne vrednosti parametrov za mešanico odpadnih vod se uporabljajo za:

- iztoke skupne čistilne naprave,
- iztoke industrijske čistilne naprave, na kateri se izvaja čiščenje ali predčiščenje tehnološke odpadne vode iz več virov onesnaževanja, v katerih se opravlja več različnih dejavnosti,

– skupne iztoke tehnološke odpadne vode, če odpadne vode zaradi tehničnih razlogov ni možno obravnavati kot tehnološko odpadno vodo posameznega vira onesnaževanja.

Če se odpadne vode iz virov onesnaževanja iz prejšnjega odstavka mešajo ves čas odvajanja v enakem razmerju, se mejna vrednost koncentracije snovi za mešanico odpadnih vod izračuna na naslednji način:

$$MVK_m = \frac{\sum_{i=1}^n MVK_i * Q_i}{\sum_{i=1}^n Q_i}$$

kjer je:

MVK_m – mejna vrednost koncentracije snovi za mešanico odpadnih vod,

MVK_i – mejna vrednost koncentracije snovi za odpadno vodo iz posameznega vira onesnaževanja, ki sestavlja mešanico,

Q_i – letni povprečni pretok odpadne vode, ki sestavlja mešanico,

i – zaporedna številka posameznega od vseh virov onesnaževanja, katerih odpadna voda sestavlja mešanico.

Če se odpadne vode iz virov onesnaževanja iz prvega odstavka tega člena ne mešajo ves čas odvajanja v enakem razmerju, se mejna vrednost koncentracije snovi za mešanico odpadnih vod izračuna na način iz prejšnjega odstavka, tako da ministrstvo, pristojno za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), na podlagi vloge lastnika ali upravljavca vira onesnaževanja ali čistilne naprave določi namesto letnih povprečnih pretokov odpadne vode drugačna časovna povprečja. Način se lahko določi že v okoljevarstvenem soglasju.

Mejne vrednosti iz prejšnjih odstavkov se izračunajo za tiste parametre odpadnih vod, ki se izražajo kot koncentracija snovi in so zanje s posebnimi predpisi o emisiji snovi za posamezne vire onesnaževanja določene mejne vrednosti.

9. člen

(mejne vrednosti parametrov za mešanico odpadnih vod, ki vsebuje nevarne snovi)

V izračunu mejne vrednosti koncentracije nevarne snovi v mešanici odpadnih vod iz prejšnjega člena te uredbe se za mejno vrednost koncentracije nevarne snovi MVK_i upošteva vrednost 0, če gre za:

- komunalno ali padavinsko vodo,
- hladilno vodo ali,
- tehnološko odpadno vodo, za katero s posebnim predpisom o emisiji snovi za posamezne vire onesnaževanja mejna vrednost za nevarno snov, ki je predmet izračuna, ni določena.

III. DOLOČANJE IN VREDNOTENJE EMISIJE

10. člen

(kraj meritve emisije)

Emisija snovi in toplote se določa na iztoku odpadne vode iz vira onesnaževanja ali čistilne naprave v kanalizacijo ali neposredno v vode brez predhodnega razredčevanja odpadne vode.

Za tehnološko odpadno vodo se emisija snovi in toplote določa na iztoku iz vira onesnaževanja pred njenim mešanjem s komunalnimi, padavinskimi ali drugimi vodami razen v primerih iz prvega odstavka 8. člena te uredbe.

Parametri odpadne vode se določajo za vsak iztok vira onesnaževanja v kanalizacijo ali neposredno v vode posebej.

11. člen

(vrednotenje emisije)

Emisija snovi ali toplote v posamezni meritvi presega predpisane mejne vrednosti odpadnih vod, če so izmerjene ali izračunane vrednosti veličin, s katerimi se izraža emisija snovi ali toplote, večje od predpisanih mejnih vrednosti.

Za parametra temperaturo in pH-vrednost velja, da izmerjene vrednosti presegajo mejne vrednosti, če več kot 20% izmerjenih temperatur presega mejno vrednost oziroma če je več kot 20% izmerjenih pH-vrednosti zunaj intervala, ki je predpisan z mejnimi vrednostmi.

12. člen

(ugotavljanje čezmerne obremenitve)

Vir onesnaževanja ali čistilna naprava, za katero je v okviru prvih meritev predpisanih pet zaporednih meritev ali v okviru občasnih meritev predpisana pogostost meritev najmanj petkrat letno, čezmerno obremenjuje okolje, če:

1. v eni od predpisanih meritev:
 - ena od izmerjenih temperatur za več kot 20% presega mejno vrednost ali,
 - ena od izmerjenih pH-vrednosti odstopa od predpisane vrednosti za več kot 0,5 enote ali,
 - ena od izmerjenih vrednosti za strupenost za več kot dve enoti presega mejno vrednost ali,
 - izmerjena vrednost katerega koli drugega parametra presega mejno vrednost za več kot 100% ali,
2. v primeru od 5 do 7 predpisanih meritvah v več kot eni emisiji snovi ali toplote presega predpisane mejne vrednosti odpadnih vod ali,
3. v primeru več kot 7 predpisanih meritev v več kot dveh meritvah emisija snovi ali toplote presega predpisane mejne vrednosti odpadnih vod.

Vir onesnaževanja ali čistilna naprava, za katero je v okviru prvih meritev predpisano manj kot pet zaporednih meritev ali v okviru občasnih meritev predpisana pogostost merjenja manj kot petkrat letno, čezmerno obremenjuje okolje, če ena od predpisanih meritev presega predpisane mejne vrednosti odpadnih vod.

Meritve se lahko ponovi, če v okviru meritve iz prejšnjega odstavka, ki presega mejne vrednosti, nobena od izmerjenih temperatur za več kot 20% ne presega mejne vrednosti ali nobena od izmerjenih pH-vrednosti ne odstopa od predpisane vrednosti za več kot 0,5 enote ali nobena od izmerjenih vrednosti za strupenost ne presega mejne vrednosti za več kot dve enoti ali izmerjena vrednost katerega koli drugega parametra ne presega predpisane mejne vrednosti za več kot 100%. Če ponovljena meritev presega predpisane mejne vrednosti odpadnih vod, vir onesnaževanja ali čistilna naprava čezmerno obremenjuje okolje.

IV. ZMANJŠEVANJE EMISIJE IN OBVEZNI UKREPI PRI RAVNANJU Z ODPADNIMI VODAMI

13. člen

(zmanjševanje emisije)

Pri napravah ali objektih, ki brez čistilnih naprav čezmerno onesnažujejo vode z odvajanjem tehnološke odpadne vode, mora povzročitelj obremenitve zagotoviti njihovo vgradnjo in obratovanje, če čezmernega onesnaževanja ni mogoče preprečiti z drugimi ukrepi.

Pri načrtovanju, gradnji ali rekonstrukciji vira onesnaževanja ali čistilne naprave mora investitor izbrati v praksi preizkušeno in na trgu dostopno tehnologijo, ki zagotavlja, da predpisane mejne vrednosti niso presežene, in hkrati omogoča najnižjo tehnično dosegljivo emisijo.

Pri načrtovanju in obratovanju naprav ali objektov, kjer nastaja tehnološka odpadna voda, mora povzročitelj obremenitve za zmanjševanje emisije zagotoviti:

- uporabo tehnologije z najmanjšo možno porabo vode, recirkulacijo vode in uporabo drugih metod in tehnik varčevanja z vodo,
- uporabo za vode manj škodljivih surovin in materialov v proizvodnji posoda, kjer je to mogoče,
- uporabo metode reciklaže snovi in rekuperacije toplote ter smotrno rabo surovin in energije,
- prednostno čiščenje delnih tokov tehnološke odpadne vode in izločanje odpadnih snovi na kraju njihovega nastanka.

14. člen

(dovoljevanje novih posegov)

Nov ali rekonstruiran objekt ali naprava in čistilna naprava morata za pridobitev dovoljenja za poseg v prostor izpolnjevati naslednje pogoje:

- emisija snovi in toplote ne sme presegati predpisanih mejnih vrednosti,
- zagotovljeni morajo biti ukrepi za zmanjševanje emisije snovi in toplote in ravnanje z odpadnimi vodami skladno s predpisi.

Za objekt ali napravo ali čistilno napravo iz prejšnjega odstavka, pri katerem se na podlagi zakona presojuje vplivi na okolje, se skladnost s pogoji iz prejšnjega odstavka ugotavlja v postopku za izdajo okoljevarstvenega soglasja.

Za objekt ali napravo, ki odvaja tehnološke odpadne vode, ali čistilno napravo iz prvega odstavka tega člena, za katerega okoljevarstveno soglasje ni potrebno, mora investitor v zahtevi za dovoljenje za poseg v prostor kot osnovne podatke o namenu in zmogljivosti objekta ali naprave posredovati tudi strokovno oceno emisije snovi in toplote v kanalizacijo ali neposredno v vode ter predvidenih ukrepov za njeno zmanjšanje in ravnanje z odpadno vodo.

Strokovno oceno iz prejšnjega odstavka izdelata pravna ali fizična oseba, pooblaščenca za izdelavo poročil o vplivih na okolje.

15. člen

(prepovedi)

Odpadno vodo je prepovedano odvajati neposredno v podzemne vode, stoječe površinske vode ali vode, namenjene priravi pitne vode.

Komunalno ali tehnološko odpadno vodo je prepovedano odvajati v tla.

Komunalno ali tehnološko odpadno vodo je prepovedano odvajati neposredno v vode na območju, ki je s predpisom določeno kot varstveni pas za zajem pitne, termalne, mineralne ali zdravilne vode ter na vodozbornem območju naravnih jezer.

Ne glede na določbe drugega odstavka tega člena lahko ministrstvo dovoli odvajanje komunalne ali tehnološke odpadne vode v tla na območjih, kjer ni vodotokov, če iz vloge povzročitelja obremenitve izhaja, da:

- parametri odpadne vode ne presegajo predpisanih mejnih vrednosti za odvajanje neposredno v vode,
- odvajanje v tla ni na vodozbornem območju naravnih jezer ali na območju, ki je s predpisom določeno kot varstveni pas za zajem pitne, termalne, mineralne ali zdravilne vode, in,
- odvajanje v tla ne bo vplivalo na kakovost podzemne vode ali tal.

16. člen

(ukrepi za komunalno odpadno vodo)

Povzročitelj obremenitve mora na območju s kanalizacijo svojo komunalno odpadno vodo odvajati v kanalizacijo.

Povzročitelj obremenitve mora na območju, kjer ni kanalizacije, svojo komunalno odpadno vodo pred odvajanjem neposredno v vode očistiti na komunalni čistilni napravi z ustrežno zmogljivostjo čiščenja.

Komunalno odpadno vodo iz prejšnjega odstavka se lahko zbira v nepretočni greznici v primeru, ko vir onesnaževanja z odvajanjem komunalne odpadne vode ne obremenjuje okolja za več kot 50 PE in sta nepretočna greznica in njeno praznjenje urejena na predpisan način.

17. člen

(ukrepi za tehnološko odpadno vodo)

Povzročitelj obremenitve mora na območju s kanalizacijo tehnološko odpadno vodo, pri kateri parametri odpadnih vod ne presegajo predpisanih mejnih vrednosti za odvajanje neposredno v vode, odvajati ločeno od drugih odpadnih vod neposredno v vode, tehnološko odpadno vodo, pri kateri parametri odpadnih vod presegajo te vrednosti, pa v kanalizacijo, tudi če ta ni zaključena s komunalno ali skupno čistilno napravo.

Če povzročitelj obremenitve odvaja tehnološko odpadno vodo v kanalizacijo, mora vsak izpad industrijske čistilne naprave za predčiščenje tehnološke odpadne vode ali kakršno koli okvaro v proizvodnji, ki povzroči čezmerno onesnaženost tehnološke odpadne vode na iztoku v kanalizacijo, prijaviti inšpektoratu, pristojnemu za varstvo okolja, in o tem obvestiti izvajalca javne službe odvajanja in čiščenja odpadnih vod (v nadaljnjem besedilu: izvajalec javne službe).

Povzročitelj obremenitve mora inšpektoratu, pristojnemu za varstvo okolja, prijaviti vsak izpad industrijske čistilne naprave ali kakršno koli okvaro v proizvodnji, ki povzroči čezmerno onesnaženost tehnološke odpadne vode na iztoku, tudi če odvaja tehnološko odpadno vodo neposredno v vode.

Ministrstvo lahko na podlagi vloge povzročitelja obremenitve dovoli drugačen način odvajanja in čiščenja tehnološke odpadne vode, ki se mora skladno s prvim odstavkom tega člena odvajati v kanalizacijo, če ugotovi, da je predlagani način čiščenja najmanj enako učinkovit kot čiščenje v komunalni ali skupni čistilni napravi.

Ministrstvo lahko na podlagi vloge povzročitelja obremenitve dovoli na območju s kanalizacijo drugačen način odvajanja tehnološke odpadne vode, ki se mora skladno s prvim odstavkom tega člena odvajati neposredno v vode, če iz vloge povzročitelja obremenitve izhaja, da ločeno odvajanje tehnično ni izvedljivo ali da so stroški ločenega odvajanja za več kot 30% večji od stroškov odvajanja in čiščenja teh odpadnih vod v javnih objektih kanalizacije.

18. člen

(varovanje komunalne ali skupne čistilne naprave)

Inšpektorat, pristojen za varstvo okolja, lahko na podlagi vloge izvajalca javne službe povzročitelju obremenitve omeji količino tehnološke odpadne vode, ki se sme iz vira onesnaževanja odvajati v kanalizacijo, če zaradi čiščenja tehnološke odpadne vode iz vira onesnaževanja komunalna ali skupna čistilna naprava ne obratuje v skladu s predpisi.

Inšpektorat iz prejšnjega odstavka lahko na podlagi vloge izvajalca javne službe povzročitelju obremenitve prepove odvajati tehnološko odpadno vodo iz vira onesnaževanja v kanalizacijo, če ugotovi, da:

- tehnološka odpadna voda presega predpisane mejne vrednosti za iztok v kanalizacijo,
- zaradi skupnega čiščenja tehnološke in komunalne odpadne vode onesnaženost blata iz komunalne ali skupne čistilne naprave presega predpisane mejne vrednosti za blato, ki se lahko uporablja v kmetijstvu.

19. člen

(ukrepi za padavinsko odpadno vodo)

Lastnik ali upravljavec objekta mora za padavinsko vodo, ki odteka s strehe objekta, zagotoviti odvajanje neposredno v vode ali ponikanje v tla, kadar je to izvedljivo.

Lastnik ali upravljavec površin, s katerih odteka toliko onesnažena padavinska odpadna voda, da se na podlagi do-

ločb te uredbe ne sme spuščati neposredno v vode, mora na območju, kjer ni kanalizacije, to vodo zajeti in očistiti.

Lastnik ali upravljavec površin mora na območju s kanalizacijo padavinsko odpadno vodo, ki odteka z njegovih površin in je onesnažena z usedljivimi ali plavajočimi snovi, mehansko očiščeno odvajati v kanalizacijo.

Določbe drugega odstavka tega člena ne veljajo za površine cest, na katerih dnevno povprečje pretoka vozil, izračunano iz letnih podatkov o prometu cestnih vozil, ne presega 5000 vozil na dan.

20. člen

(druge zahteve)

Povzročitelj obremenitve mora zagotoviti izgradnjo objektov za izravnavanje sunkovitih izpustov odpadne vode v vode oziroma v kanalizacijo, ki morajo biti dimenzionirani tudi za morebitne motnje, nezgode ali podobne pojave v tehnološkem procesu.

Izvajalec javne službe mora zagotoviti izgradnjo zadrževalnih objektov, ki so dimenzionirani na sposobnost zadrževanja padavinskih odpadnih vod na dopusten iztok v komunalno ali skupno čistilno napravo.

21. člen

(bakteriološka onesnaženost odpadnih voda)

Odpadne vode, ki se odvajajo neposredno v vode, ne smejo vsebovati več kot 20.000 MPN skupnih koliformnih bakterij v 100 ml, 12.000 koliformnih bakterij fekalnega izvora v 100 ml ali 2000 streptokokov fekalnega izvora v 100 ml.

Odpadne vode, ki se odvajajo iz infekcijskih oddelkov bolnišnic, in odpadne vode, ki se odvajajo iz klavnic živali in kafilerij, je treba pred iztokom v vode obdelati na komunalni ali skupni čistilni napravi. Če gre za kužne snovi v odpadni vodi ali za odpadne vode iz bolnišničnih oddelkov z bolniki s črevesnimi ali drugimi splošno nevarnimi infekcijskimi boleznimi, mora povzročitelj obremenitve kužnine pred izpustom v kanalizacijo avtoklavirati.

22. člen

(prepoved izpuščanja odpadkov)

Izpuščanje živalskih iztrebkov, tekočih odpadkov iz mlekarn, klavnic ali vinskih kleti, silažne vode, svežega ali pregnitega blata iz greznic, odpadnih topil, koncentratov kopeli in podobnih tekočih odpadkov v kanalizacijo je prepovedano.

Ministrstvo lahko povzročitelju obremenitve dovoli čiščenje odpadkov iz prejšnjega odstavka na komunalni ali skupni čistilni napravi. Vlogi za dovoljenje mora povzročitelj obremenitve priložiti strokovno utemeljitev obdelave in soglasje izvajalca javne službe.

Odvajanje odpadne vode, ki vsebuje zmlate ali zdrobljene trdne odpadke, ki nastajajo v gospodinjstvih ali v gospodinjstvu podobnih dejavnostih, v kanalizacijo je prepovedano.

23. člen

(prve meritve emisije)

Pri novem ali rekonstruiranem objektu ali napravi, ki je vir onesnaževanja s tehnološko odpadno vodo, in pri novi ali rekonstruirani čistilni napravi mora investitor zagotoviti prve meritve parametrov in količine odpadnih vod.

Meritve iz prejšnjega odstavka ni treba zagotoviti pri virih onesnaževanja s tehnološko odpadno vodo in čistilnih napravah, ki imajo kot industrijski izdelek certifikat o skladnosti izdelka s tehničnimi predpisi o emisiji snovi in toplote v vode.

Prve meritve se izvedejo na način in v obsegu, določena s predpisi o prvih meritvah in o obratovalnem monitoringu odpadnih vod.

Ministrstvo lahko za vir onesnaževanja, za katerega je potrebno okoljevarstveno soglasje, razširi obseg meritev iz prejšnjega odstavka. Razširjeni obseg meritev se določi v okoljevarstvenem soglasju, če iz poročila o vplivih vira onesnaževanja na okolje izhaja, da je pričakovana letna količina ene ali več nevarnih snovi, ki jih ni v predpisanem obsega meritev za obravnavani vir onesnaževanja, večja od letne količine, določene v prilogi 2 te uredbe.

24. člen

(obratovalni monitoring)

Pri viru onesnaževanja in pri čistilni napravi morata povzročitelj obremenitve in upravljavec čistilne naprave kot obratovalni monitoring zagotavljati občasne ali trajne meritve parametrov in količine odpadnih vod.

Meritve iz prejšnjega odstavka ni treba zagotavljati za:

- komunalno odpadno vodo, ki se zbira v greznicah,
- komunalno odpadno vodo, ki se odvaja v kanalizacijo.

Meritve iz prvega odstavka tega člena se izvajajo na način in v obsegu, določenima s predpisi o obratovalnem monitoringu odpadnih vod.

25. člen

(trajne meritve količine odpadnih vod)

Če je letna količina tehnološke odpadne vode iz vira onesnaževanja na posameznem iztoku večja od 100.000 m³, mora povzročitelj obremenitve zagotoviti na takem iztoku trajne meritve količine odpadnih vod.

Če ima vir onesnaževanja več iztokov, na katerih letna količina odpadnih vod ne presega 100.000 m³, hkrati pa je vsota letnih količin tehnoloških odpadnih vod iz teh iztokov večja od 100.000 m³, mora povzročitelj obremenitve zagotoviti trajne meritve za vsakih 100.000 m³ letne količine tehnološke odpadne vode na tistem od iztokov, ki ima največjo letno količino izpuščenih tehnoloških odpadnih vod.

Izvajalec javne službe mora zagotoviti trajne meritve količine odpadnih vod na iztoku komunalne ali skupne čistilne naprave, če je zmogljivost čiščenja več kot 10.000 PE.

26. člen

(odstopanje od programa obratovalnega monitoringa)

Ministrstvo lahko na podlagi vloge povzročitelja obremenitve ali upravljavca čistilne naprave odobri za vir onesnaževanja ali čistilno napravo spremembo programa obratovalnega monitoringa, če ugotovi, da je lahko:

- pogostost meritev manjša, ker sta količina in onesnaženost odpadne vode enaki skozi vse koledarsko leto, ali
- obseg meritev parametrov odpadne vode manjši, ker je letna količina izpusta ene ali več nevarnih snovi iz predpisanega obsega meritev manjša od količine, določene za te snovi v prilogi 2 te uredbe.

Vloga iz prejšnjega odstavka mora vsebovati poročilo o meritvah emisij snovi in mnenje izvajalca monitoringa, iz katerega je razvidno, da je zahtevana sprememba programa obratovalnega monitoringa upravičena.

Inspektor, pristojen za varstvo okolja lahko povzročitelju obremenitve ali upravljavcu čistilne naprave odredi za vir onesnaževanja ali čistilno napravo spremembo programa obratovalnega monitoringa, če ugotovi, da se mora:

- pogostost meritev povečati, ker se količina in onesnaženost odpadne vode spreminjata v obdobju med dvema občasnim meritvama ali

– obseg meritev parametrov odpadne vode povečati za eno ali več nevarnih snovi, ker je letna količina izpusta teh snovi večja od količine, določene v prilogi 2 te uredbe.

27. člen

(poslovnik za obratovanje čistilne naprave)

Upravljaavec čistilne naprave mora imeti poslovnik za obratovanje s čistilno napravo.

Poslovnik iz prejšnjega odstavka obsega:

1. naziv upravljavca čistilne naprave,
 2. podatke o izvoru odpadnih vod, ki se na čistilni napravi čistijo:
 - za komunalno čistilno napravo število prebivalcev, priključenih na kanalizacijo,
 - za industrijsko čistilno napravo vrsto dejavnosti in količino proizvodnje, ki povzroča tehnološko odpadno vodo,
 - za skupno čistilno napravo število prebivalcev, priključenih na kanalizacijo, in seznam virov onesnaževanja s podatki o količini in vrsti njihove tehnološke odpadne vode ter njihovem predčiščenju,
 3. podatke o tem, kam se odvajajo odpadne vode iz čistilne naprave,
 4. podatke o delovanju čistilne naprave:
 - opis tehnologije čiščenja z navedbo kemikalij, ki se uporabljajo pri čiščenju,
 - opis vrste in lastnosti posameznih delov čistilne naprave in njihovega delovanja,
 - učinek čiščenja čistilne naprave in njenih delov, predviden po projektu,
 5. podatke o ravnanju z blatom, ki nastaja pri čiščenju odpadne vode,
 6. navodila za obratovanje in vzdrževanje čistilne naprave,
 7. navodila za nadzor nad delovanjem čistilne naprave ter merjenje in vrednotenje pravilnega delovanja tehnologije čiščenja,
 8. navodila za ukrepe, s katerimi se ob nepravilnem delovanju vzpostavijo pravilni tehnološki pogoji čiščenja,
 9. navodila za vodenje in shranjevanje obratovalnega dnevnika,
 10. podatke o delovnih mestih, potrebnih za obratovanje čistilne naprave in vodenje obratovalnega dnevnika,
 11. ime in naslov osebe, ki je odgovorna za obratovanje in vzdrževanje čistilne naprave.
- Poslovnik iz prvega odstavka tega člena ima naslednje priloge:
- projekt izvedenih del čistilne naprave, na podlagi katerega je izdano uporabno dovoljenje,
 - navodila dobaviteljev za vzdrževanje čistilne naprave,
 - navodila dobaviteljev za nadzor delovanja čistilne naprave,
 - pregledno situacijo kanalizacijskega omrežja, ki je priključeno na čistilno napravo, z označbo priključkov virov onesnaževanja, za katere je treba zagotavljati obratovalni monitoring.

28. člen

(obratovalni dnevnik)

Upravljaavec čistilne naprave mora zagotoviti vodenje obratovalnega dnevnika.

V dnevnik iz prejšnjega odstavka se dnevno vpisujejo vsa opravljena dela pri obratovanju in vzdrževanju čistilne naprave, rezultati merjenja delovanja tehnologije čiščenja ter vsi izredni dogodki, ki nastanejo med obratovanjem zaradi drugačne sestave odpadne vode, okvar ali drugih prekinitev

obratovanja čistilne naprave in podobnih razlogov, ter njihov čas trajanja.

Za vodenje obratovalnega dnevnika skrbi oseba, odgovorna za obratovanje in vzdrževanje čistilne naprave.

Obratovalni dnevnik je treba voditi v obliki vezane knjige z oštevilčenimi stranmi.

V. NADZOR

29. člen

(inšpekcijski nadzor)

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravlja inšpektorat, pristojen za varstvo okolja, nad izvajanjem določb 21. člena pa tudi inšpektorat, pristojen za zdravstvo.

VI. KAZENSKE DOLOČBE

30. člen

(prekrški)

Z denarno kaznijo najmanj 200.000 SIT se kaznuje za prekršek gospodarska družba ali druga pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti, če ravna v nasprotju:

- z določbami prvega odstavka 13. člena,
 - z določbami prvega, drugega in tretjega odstavka 15. člena,
 - z določbami prvega in drugega odstavka 16. člena, če gre za komunalno vodo, ki nastaja v objektih v javni rabi ali pri proizvodni ali storitveni dejavnosti,
 - z določbami prvega, drugega in tretjega odstavka 17. člena,
 - z določbami 19. člena,
 - z določbami 20. člena,
 - z določbami 21. člena,
 - z določbami prvega in tretjega odstavka 22. člena,
 - z določbami 24. člena,
 - z določbami 25. člena,
 - z določbami prvega odstavka 27. člena,
 - z določbami prvega odstavka 28. člena te uredbe.
- Z denarno kaznijo najmanj 50.000 SIT se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba gospodarske družbe ali druge pravne osebe.
- Z denarno kaznijo najmanj 50.000 SIT se kaznuje za prekršek tudi fizična oseba, če ravna v nasprotju:
- z določbami prvega, drugega in tretjega odstavka 15. člena,
 - z določbo tretjega odstavka 22. člena te uredbe.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

31. člen

(prilagoditev emisije)

Povzročitelji čezmerne obremenitve voda morajo prilagoditi emisijo snovi in toplote z odvajanjem tehnološke odpadne vode iz obstoječih virov onesnaževanja in z odvajanjem komunalne odpadne vode, ki nastaja v objektih v javni rabi ali pri proizvodni oziroma storitveni dejavnosti, zahtevam te uredbe v štiriindvajsetih mesecih po njeni uveljavitvi.

V primeru, da je bila povzročitelju čezmerne obremenitve iz prejšnjega odstavka pred uveljavitvijo te uredbe za obstoječi vir onesnaževanja z odločbo pristojne inšpekcije naložena obveznost zmanjšanja emisije, ki določa strožje pogoje zmanjšanja kot so predpisani s to uredbo, mora pov-

zročitelj v rokih iz odločbe izvesti zahtevano sanacijo pod pogoji, določenimi s to uredbo.

32. člen

(prekoračitev mejnih vrednosti)

Ministrstvo lahko povzročitelju obremenitve za obstoječi vir onesnaževanja dovoli prekoračevanje mejne vrednosti posameznega parametra odpadnih vod iz 5. člena te uredbe, če emisije snovi pri odvajanju odpadnih vod iz takšne vrste virov onesnaževanja ne ureja poseben predpis, če na podlagi vloge povzročitelja obremenitve ugotovi, da emisija presega predpisano mejno vrednost kljub uporabi v praksi uspešno preizkušene in na trgu dostopne tehnologije in naprav za čiščenje odpadne vode in izvedbi drugih možnih ukrepov za zmanjševanje emisije.

Ministrstvo lahko povzročitelju obremenitve za obstoječi vir onesnaževanja dovoli prekoračevanje mejne vrednosti emisijskega deleža oddane toplote iz 6. člena te uredbe ali mejne vrednosti temperature odpadne vode na iztoku v vode ali obeh, če na podlagi vloge povzročitelja obremenitve ugotovi, da temperatura vode v vodotoku zaradi sinergičnega delovanja obravnavanega iztoka in drugih iztokov odpadnih vod vanj v nobenem obdobju leta ne presega naravne temperature za več kot 3 K.

33. člen

(strokovna ocena)

Do uveljavitve predpisa o vrstah posegov v okolje, za katere je presoja vplivov na okolje obvezna, se izpolnjevanje pogojev za vse objekte in naprave in čistilne naprave iz prvega odstavka 14. člena te uredbe ugotavlja na način, določen v tretjem odstavku 14. člena te uredbe.

Do določitve pooblaščenih pravnih ali fizičnih oseb iz četrtega odstavka 14. člena te uredbe strokovno oceno iz prejšnjega odstavka izdelata Управа Republike Slovenije za varstvo narave.

34. člen

(izvajanje meritev)

Do izdaje predpisa o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu za odpadne vode se za meritve iz 23., 24. in 25. člena te uredbe smiselno uporabljajo določbe strokovnega navodila o metodologiji za preiskavo kakovostnih in količinskih sprememb odpadnih voda (Uradni list SRS, št. 4/85), če niso v nasprotju z določbami te uredbe.

35. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe prenehajo veljati:

– strokovno navodilo o tem, katere snovi se štejejo za nevarne in škodljive snovi in dopustnih temperaturah vode (Uradni list SRS, št. 18/85), razen določbe drugega odstavka prve točke 1. člena in

– 14., 15. in 16. člen uredbe o ureditvi določenih vprašanj s področja voda (Uradni list SRS, št. 22/76).

Z dnem uveljavitve te uredbe se preneha uporabljati pravilnik o nevarnih snoveh, ki se ne smejo izpuščati v vode (Uradni list SFRJ, št. 3/66), razen določb, ki se nanašajo na vsebnost radioaktivnih snovi v odpadni vodi.

36. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 353-08/96-1/1-8

Ljubljana, dne 13. junija 1996.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

PRILOGA 1: Mejne vrednosti parametrov odpadne vode

Parameter	Izražen kot	Enota	MEJNE VREDNOSTI	
			za iztok v vode	za iztok v kanalizacijo
I. SPLOŠNI PARAMETRI				
1. Temperatura		°C	30	40
2. pH-vrednost			6,5 - 9,0	6,5 - 9,5
3. Neraztopljene snovi		mg/l	80	(a)
4. Usedljive snovi		ml/l	0,5	10
5. Obarvanost				
- pri 436 nm	SAK	m ⁻¹	7,0	(b)
- pri 525 nm	SAK	m ⁻¹	5,0	
- pri 620 nm	SAK	m ⁻¹	3,0	
II. BIOLOŠKI PARAMETRI				
6. Strupenost za vodne bolhe	SD		3	-
7. Biološka razgradljivost		%	-	(c)
III. ANORGANSKI PARAMETRI				
8. Bor *	B	mg/l	1,0	10,0
9. Aluminij	Al	mg/l	3,0	(d)
10. Arzen *	As	mg/l	0,1	0,1
11. Baker *	Cu	mg/l	0,5	0,5
12. Barij *	Ba	mg/l	5,0	5,0
13. Cink *	Zn	mg/l	2,0	2,0
14. Kadmij *	Cd	mg/l	0,1	0,1
15. Kobalt *	Co	mg/l	1,0	1,0
16. Kositer *	Sn	mg/l	2,0	2,0
17. Celotni krom *	Cr	mg/l	0,5	0,5
18. Krom-šestvalentni *	Cr	mg/l	0,1	0,1
19. Nikelj *	Ni	mg/l	0,5	0,5
20. Srebro *	Ag	mg/l	0,1	0,1
21. Svinec *	Pb	mg/l	0,5	0,5
22. Železo	Fe	mg/l	2,0	(d)
23. Živo srebro *	Hg	mg/l	0,01	0,01
24. Klor - prosti *	Cl ₂	mg/l	0,2	0,5
25. Celotni klor *	Cl ₂	mg/l	0,5	1,0
26. Amonijev dušik	N	mg/l	10	(e)
27. Nitritni dušik *	N	mg/l	1,0	10
28. Nitratni dušik	N	mg/l	(f)	-

Parameter	Izražen kot	Enota	MEJNE VREDNOSTI	
			za iztok v vode	za iztok v kanalizacijo
29. Celotni cianid	CN	mg/l	0,5	10
30. Cianid - prosti *	CN	mg/l	0,1	0,1
31. Fluorid	F	mg/l	10	20
32. Klorid	Cl	mg/l	(g)	-
33. Celotni fosfor	P	mg/l	2,0 (1,0 (h))	-
34. Sulfat	SO ₄	mg/l	(f)	300
35. Sulfid	S	mg/l	0,1	1,0
36. Sulfit	SO ₃	mg/l	1,0	10
IV. ORGANSKI PARAMETRI				
37. Celotni organski ogljik-TOC	C	mg/l	30	-
38. Kemijska potreba po kisiku - KPK	O ₂	mg/l	120	-
39. Biokemijska potreba po kisiku - BPK ₅	O ₂	mg/l	25	-
40. Težkohlapne lipofilne snovi (maščobe, mineralna olja ...)		mg/l	20	100
41. Celotni ogljikovodiki * (mineralna olja)		mg/l	10	20
42. Lahkohlapni aromatski ogljikovodiki * - BTX		mg/l	0,1	1,0
43. Adsorbiljivi organski halogeni * - AOX	Cl	mg/l	0,5	0,5
44. Lahkohlapni klorirani ogljikovodiki * - LKCH (i)	Cl	mg/l	0,1	0,1
45. Polarna organska topila (j)		mg/l	(k)	(l)
46. Fenoli *	C ₆ H ₅ OH	mg/l	0,1	10
47. Vsota anionskih in neionskih tenzidov		mg/l	1,0	(a)

Parameter z oznako* je s to uredbo določen kot nevarna snov.

Oznake v prilogi 1 pomenijo:

(a) mejna koncentracija neraztopljenih snovi in tenzidov v tehnološki odpadni vodi je določena z vrednostjo, pri katerih ni vpliva na kanalizacijo ali čistilno napravo,

(b) mejna vrednost je določena z vrednostjo, pri kateri obarvanost iztoka iz čistilne naprave, kamor odteka obarvana tehnološka odpadna voda, ne presega mejne vrednosti za iztok v vode,

(c) parametri se določajo v odpadni vodi, katere količina je večja od 5% vse odpadne vode, ki se čisti na čistilni

napravi, in je nizko stopnjo biološke razgradljivosti pričakovati zaradi izvora ali lastnosti odpadne vode. Pri običajnem razredčevanju odpadne vode na čistilni napravi mora biti stopnja biološke razgradljivosti, izražena z vrednostjo KPK ali TOC, najmanj 80% stopnje razgradnje odpadnih vod na čistilni napravi,

(d) mejna vrednost je določena posredno z mejno vrednostjo za usedljive snovi,

(e) za odpadne vode, ki odteka na čistilne naprave z zmogljivostjo, manjšo od 2.000 PE, je mejna vrednost 100 mg/l, za te, ki odteka na čistilne naprave z zmogljivostjo, enako ali večjo od 2.000 PE, je mejna vrednost 200 mg/l,

(f) glej drugi odstavek 5. člena te uredbe,
 (g) mejna vrednost je določena posredno s strupenostjo,
 (h) velja za odvajanje odpadnih vod v:
 – vode na vodozbirnem območju naravnih jezer,
 – ustja rek, ki se izlivajo v obalno morje, in obalno morje,
 (i) alifatski klorirani ogljikovodiki z vreliščem do 150 °C, kot so: diklormetan, trikloreten, 1,1,1-trikloreten, tetrakloreten, triklormetan, tetraklormetan....,

(j) topila, ki se z vodo povsem ali delno mešajo in so biološko razgradljiva,
 (k) mejna vrednost je določena posredno z vrednostjo KPK,
 (l) mejna vrednost je enaka koncentraciji, ki predstavlja 90% topnosti te snovi v vodi ali največ 5.000 mg/l.

PRILOGA 2: Količina v vode izpuščene nevarne snovi

Parameter	Izražen kot	Enota	Količina izpuščene nevarne snovi
III. ANORGANSKI PARAMETRI			
8. Bor *	B	g/leto	1.000
10. Arzen *	As	g/leto	100
11. Baker *	Cu	g/leto	500
12. Barij *	Ba	g/leto	5.000
13. Cink *	Zn	g/leto	2.000
14. Kadmij *	Cd	g/leto	100
15. Kobalt *	Co	g/leto	1.000
16. Kositer *	Sn	g/leto	2.000
17. Celotni krom *	Cr	g/leto	500
18. Krom-šestvalentni *	Cr	g/leto	100
19. Nikelj *	Ni	g/leto	500
20. Srebro *	Ag	g/leto	100
21. Svinec *	Pb	g/leto	500
23. Živo srebro *	Hg	g/leto	20
24. Klor - prosti *	Cl ₂	g/leto	200
25. Celotni klor *	Cl ₂	g/leto	500
29. Nitritni dušik *	N	g/leto	1.000
30. Cianid-prosti *	CN	g/leto	100
41. Celotni ogljikovodiki * (mineralna olja)		g/leto	10.000
42. Lahkohlapni aromatski ogljikovodiki * - BTX		g/leto	100
43. Adsorbiljivi organski halogeni * - AOX	Cl	g/leto	500
44. Lahkohlapni klorirani ogljikovodiki * - LKCH	Cl	g/leto	100
46. Fenoli *	C ₆ H ₅ OH	g/leto	100

Zaporedne številke pri posameznih parametrih odpadnih vod so določene v tabeli 1 iz priloge 1 te uredbe.